

ТЕМПЕРАМЕНТИТЪ.

3-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 29 X 1924 Г. СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ
ул. Сараоолу № 21.

ТЕМПЕРАМЕНТИТЪ.

3-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 29.X.1924 Г.—СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ
ул. Сараоолу № 21.

Темпераментитѣ.

Размишление.

Прочетоха се нѣколко работи върху темата: „Отличителнитѣ черти на физическия и духовенъ животъ.“

Тема за слѣдния пжтъ: „Най-силното чувство въ човѣшката душа“.

Тази вечеръ ще ви говоря върху „темпераментитѣ на човѣка“.

Човѣкъ трѣбва да се проучава така, както сега го намираме, а не както е било неговото първоначално състояние. Ние не знаемъ, какво нѣщо е билъ човѣкътъ първоначално; ние не знаемъ, какво ще е за въ бъдеще, Това сж нѣща, които можемъ да прѣдполагаме, но ние трѣбва да проучаваме човѣка тъй, както го виждаме, както го знаемъ днесъ, а знае се човѣкъ, понеже всѣки отъ васъ е човѣкъ и знае нѣщата по себе си.

Нѣкой хора сж бързи, вървятъ по пжтя бързо, лесно се движатъ. Други нѣкои сж бавни, едва се движатъ, клатятъ се като гѣмии. Защо е това разли-

чие? Нали и единиятъ и другиятъ сж човѣци? Това сж малки прояви, но ние ще обърнемъ внимание на малкитѣ прояви. На какво се дължатъ тѣзи прояви? Защо нѣкой човѣкъ върви бързо, а другъ полека? Още отъ старо врѣме, щомъ нѣкой стане чорбаджия въ селото, той вече не върви бързо, започва да се движи бавно. Защо? — Работитѣ му сж уредени вече. Онзи човѣкъ пъкъ, на когото работитѣ не сж уредени, той върви бързо, стреми се. И единиятъ, и другиятъ не съзнаватъ кои сж подбудителнитѣ причини. Ако попиташъ единия, защо върви полека, той ще ти каже: всички отъ нашия родъ вървятъ така. Дѣдо ми, прадѣдо ми вървѣха така, и азъ не мога да се отклоня отъ своя пѣть. Това е въ моето естество, въ моето разположение, азъ не обичамъ бързия ходъ. Ако попиташъ другия, защо върви бързо, той ще ти каже: азъ не обичамъ да вървя полека, натурата ми е да вървя бързо. И единиятъ е правъ, и другиятъ е правъ.

Още отъ старо врѣме, старитѣ окултисти алхимици сж опрѣдѣлили четири състояния на материята: твърдо, водно въздухообразно и огнено състояния. Отъ тѣзи четири състояния тѣ сж извадили четири темперамента на човѣка. Въ сегашната наука, като основни, най-важни елементи за живота

определят четири от тях, а именно: въглеродът, водородът, азотът и кислородът. Тъ не сж единственитъ важни елементи, но тъ се намиратъ въ по-голъмо количество въ природата. Тъзи четири елемента донѣкждъ съотвѣтствуватъ на четиритъ състояния на материята, които старитъ алхимици определятъ, както и на четиритъ темперамента въ човѣка. Тъ сж казвали, че въ човѣшката наука се срѣщатъ слѣднитъ четири темперамента: сангвинически, холерически, флегматически — нѣкой го наричатъ меланхолически и нервень или умственъ темпераментъ. Така сж класифицирали старитъ алхимици темпераментитъ въ човѣка, но тъ не сж обосновани на строго научни начала. Въ по-новитъ врѣмена, ученитъ хора на западъ намиратъ, че въ човѣка сжществуватъ само три темперамента, които почиватъ на три основни системи, сжществующи въ човѣшкия организъмъ. Първата система е тъй наречената жизнената система, въ която влизатъ кръвоносната система, дробовѣтъ, стомаха и жлъзитъ. Отъ тази жизнена система тъ сж извадили жизнения темпераментъ, или тъй наречения видивния темпераментъ, отъ латинската дума „vitea“, която значи животъ, Слѣдъ това иде костната система, съ мускулитъ и лигаментитъ. тя е динамическата система. Отъ

тази система се образува двигателния или мотивния темпераментъ. И най-послѣ, имаме третия темпераментъ, нареченъ умственъ или нервнъ, съ прѣобладаващо влияние на мозъка и нервната система. Тъй че, когато въ тѣлото прѣобладаватъ силитѣ на ума, на мозъка, прѣобладава и нервната система. Тогава имаме хора съ умственъ темпераментъ, които се занимаватъ съ умственъ трудъ. Тѣ се интересуватъ отъ умствения свѣтъ. Всички онѣзи, у които прѣобладаватъ силитѣ на стомаха, гърдитѣ и кръвоноснитѣ съдове, сж хора повече на живота, на удоволствията, на свѣта. тѣ не обичатъ тежката работа. Повече отъ тѣхъ сж търговци, дипломати, актьори, а нѣкой художници. Хората съ мотивния темпераментъ сж най-дѣятелни. Отъ тѣхъ излизатъ военоначалници, генерали, водители на партии и др. Отъ тия три темперамента сж произлѣзли още четири. Първиятъ темпераментъ е родилъ други два. Отъ бѣлитѣ дробове се е създалъ сангвиническия, а отъ стомаха и жлѣзитѣ—флегматическия темпераментъ. Отъ мотивния темпераментъ, въ връзка съ жлъчния темпераментъ се е създалъ холерическия. Въ него прѣобладаващо влияние иматъ коститѣ, а донѣкъдъ нервната система, черния дробъ и жлъчката. Отъ умствения темпераментъ е произлѣзълъ нервния или ме-

ланхоличния темпераментъ. Тъй щото, има три основни темперамента и четири производни. Въ най-ново време, обаче, науката приема седемъ темперамента въ човѣка, които отговарятъ на седемтъ системи въ него: мозъчна, мускулна, дихателна, кръвоносна, хранителна, очистителна и чувствителна.

Въ всѣки темпераментъ прѣобладаватъ извѣстни качества отъ материята. Споменахъ, че материята въ физическия свѣтъ се срѣща въ четири състояния, които понякога се проявяватъ въ човѣшкитѣ темпераменти.

Първиятъ темпераментъ, сангвиническия е нареченъ още въ з д у х о о б р а з е н ъ. Нека химичитѣ кажатъ, кои сж важнитѣ свойства на въздуха. (—Той е въздухообразна смѣсь, която се състои главно отъ азотъ и кислородъ). Въ него влизатъ всички онѣзи вещества, на които е свойствено разрѣшението. Вслѣдствие на това, онѣзи хора, които иматъ сангвинически темпераментъ, иматъ свойството да се разширяватъ силно. Въ тѣхнитѣ мисли, чувства и дѣйствия има силно разширение. Тѣ сж експансивни, всѣкога прѣувеличаватъ нѣщата. Най-малката радостъ въ тѣхъ се силно изживѣва. Тѣ скачатъ, радватъ се като дѣца. Не се минава $1\frac{1}{2}$ часъ слѣдъ това, въ тѣхъ става смѣна. Тѣ сж хора, подобни на врѣмето. Ще ги видишъ радостни, скръбни, слѣдъ това грѣмотевици, прахъ, всичко се смѣня бързо.

Вториятъ темпераментъ, тъй наречень ф л е г м а т и ч е с к и я т ъ, прѣобладаваще влияние въ него има водата. Понеже водата не е тъй подвижна, както въздуха, хората съ такъвъ темпераментъ сжщо така не сж много подвижни. Водата е подвижна само когато има наклонъ. Тѣзи хора се отличаватъ съ студенина и мудность, въ тѣхъ прѣобладава водното състояние. Изобщо тѣ обичатъ жидкитѣ, течнитѣ вещества. Хора, съ такъвъ темпераментъ сж хладнокрѣвни, самообладанието е силно развито въ тѣхъ. Нѣкои отъ тѣхъ сж много мързеливи. За такива хора турцитѣ казватъ: „И свѣтътъ да изгори, тѣ не искатъ да знаятъ.“ Турцитѣ иматъ много анекдоти за тѣхъ. Въ Цариградъ имало много такива хора, съ този темпераментъ нарчени „тембели“, които били на разноси на Султана, той се грижилъ за прѣхраната имъ. Обаче, въ скоро врѣме се наплодили толкова много тембели, че султанътъ се видѣлъ въ чудо. Извиква своя везиръ и го пита: „Какъ да се освободимъ отъ тѣзи хора, които не сж толкова умни, а съставляватъ товаръ на хазната?“ Везирътъ отговорилъ: „Ще запалимъ тембелхането да гори, и колкото души отъ тѣхъ останатъ въ това врѣме, когато гори, тѣ сж истенскитѣ, тембели за тѣхъ ще оставимъ извѣстенъ приходъ. Тия отъ тѣхъ, които избѣгатъ, ще пратимъ на работа.“ И дѣйстви-

телно, запалили тембелхането. Всички се разбѣгали, съ изключение на двама. Единиятъ отъ тѣхъ казва на другия: „Хайде да бѣгаме, тембелхането гори!“ Другия му отговаря: „Какъ не те мързи да говоришъ!“ Отъ една страна това хладнокръвие е добро нѣщо. Така постѣпвайте и вие. Като ви дойде нѣкоя беля, кажете на този, който ви говори: какъ не те мързи да говоришъ! Иначе, онзи, който иска да урегулира своя темпераментъ, трѣбва да научи свойствата на водата. Главнитѣ съставни елементи на водата, сж водородъ и кислородъ.

Третиятъ темпераментъ е холерическиятъ, дѣто прѣобладаваще влияние има жлъчката, черния дробъ, нервната система и коститѣ. Хора съ такъвъ темпераментъ по нѣкой пѣтъ сж високи, съ черни коси, много енергични, изобщо динамически. Въ тѣхъ прѣобладава вжглорода. Значи, има натрупване на вжглородни вещества, които като се запалятъ, прѣдизвикватъ пожаръ. Човѣкъ трѣбва да пази да не се запалятъ тия вещества. Тѣзи горителни материали сж като сухи клечки. Запалятъ ли се, трѣбва да стоишъ далечъ.

Най-после иде меланхоличниятъ темпераментъ съ прѣобладаваще влияние на нервната система. Въ този темпераментъ има огънь. Хора съ

такъвъ темпераментъ сж въ постоянни вжтрѣшни безпокойствия; вжтрѣшнитѣ процеси не ставатъ правилно въ тѣхъ, вслѣдствие на което се образува повече топлина. Въ този темпераментъ нѣма достатъчно азотъ, който да регулира горенето. Нѣкои казватъ, че азотътъ спира живота. Не, азотътъ регулира горенето. Той не дава възможность да се прояви живота изведнѣжъ. Ако животътъ се прояви изведнѣжъ, човѣкъ бързо ще се изтощи, затова животътъ трѣбва да се проявява постепенно. Да допуснемъ, че въ вашето естество се набератъ повече динамически сили, какво става? — Явява се, значи, повече кислородъ, който усилва дѣятелността, усилва живота и човѣкъ става активенъ въ своитѣ мисли, желанія и дѣйствия. Той скача, радва се, но тази радостъ е прѣходна. Тази радостъ е както когато нѣкой човѣкъ пийне малко винце, или спечели пари. Тукъ азотътъ е необходимъ като регулаторъ. Меланхолията се явява у хора, които иматъ чрезмѣрни желанія. Крайно меланхоличнитѣ хора сж крайно амбициозни. Тѣ сж меланхолични, защото желаніята имъ не могатъ да се осществятъ. Напримѣръ, у нѣкой хора се явява желание да станатъ светии. Това не е желание на душата имъ, а желание да блѣснатъ прѣдъ хората. Това не е онзи вжтрѣшенъ огънь на

душата, не е онзи Божественъ огънь, който произлиза отъ дълбочината на съзнанието, отъ нѣкакво убѣждение. Азъ различавамъ въ свѣта два вида огънь. Като се запалишъ отъ единия огънь, горишъ и изгаряшъ, а като се запалишъ отъ другия, горишъ и не изгаряшъ. Напримѣръ, тази вътрешна топлина, която е у насъ отъ която не се изгаря, тя е естествената топлина на организма ни, 36° — 37° която придава една приятностъ. Докато сме въ здравословно състояние, тази топлина е приятна, но щомъ се набератъ въ насъ ненужни енергии, явява се една неестествена топлина, при която се започватъ химически реакции, явява се възпаление, при което температурата се повишава на $40 - 41^{\circ}$, става триене между клѣтките и нервната система се разстройва, т. е. онѣзи сѣдове, които служатъ въ организма като проводници на живота се блокирватъ, задушаватъ, и ние казваме, че тия хора умиратъ отъ задушаване. При това задушаване, става едно напрѣжение въ нервната система и човѣкъ умира. Затова, най-първо се изисква човѣкъ да се изпоти, за да се отворятъ тия сѣдове и така да се спаси. Само чрѣзъ изпотяване тѣлото ще дойде въ своето естествено състояние.

Сега, мнозина отъ васъ искатъ да урегулиратъ живота си и казватъ: — Господъ ще уреди всичко.

Не само че Господъ ще уреди всичко, но Той е уредилъ всичко. Господъ нѣма да ходи по нашитѣ умове. Какво мислимъ ние е едно нѣщо, а какво мисли Господъ, това е друго нѣщо. Ние които сме дошли на земята като ученици да ходимъ по ума на Бога, ще изпълняваме неговитѣ закони. Тѣзи закони нѣма да се измѣнятъ заради насъ. Ние мислимъ, че тѣзи закони могатъ да се измѣняватъ заради насъ, но не е така, и затова виждаме, че по нѣкога тѣ носятъ за насъ нѣщо добро, а по нѣкога зло. Когато сме въ хармония съ тѣхъ, носятъ нѣщо добро, когато сме въ разрѣзъ съ тѣхъ, носятъ нѣщо лошо за насъ. Слѣдователно, всѣки ще има въ организма си толкова кислородъ, колкото е необходимо за горенето; толкова азотъ, колкото е необходимо за урегилване на живота; толкова вжглеродъ, колкото е необходимо за гориво на организма и толкова водородъ, колкото е необходимо за влага на организма. Значи, нѣма да желаете повече земя, нито повече ниви, нито повече жито. Така е за онѣзи, които разбиратъ живота.

Ние говоримъ сега за ученика, който разбира живота, защото всѣка една идея, всѣка една мисль въ духовния свѣтъ има своя тежестъ и може да се прѣтегли. Всѣка ваша мисль, за която вие мислите,

че безъ тежестъ, при ония чувствителни възни тя може да се прѣтегли, има своя специфична тежестъ. Ако имате една любовна мисълъ, и тя си има своя тежестъ, защото и силитѣ могатъ да се теглятъ; могатъ да се опредѣлятъ и качества на силитѣ, които действуватъ въ мислитѣ. Та каквото чувство, каквото мисълъ и да имате, тѣ се опредѣлятъ споредъ действащитѣ въ тѣхъ сили. Казвате: мисълта е нищо. Не, не е нищо, тя има динамическа сила, има тежестъ, има извѣстно сжотношение. Мисълта може да действува равномерно, безъ да става каква и да е експлозия. Има, мисли, които могатъ да предизвикатъ експлозия. Ако въ нѣкоя ваша мисълъ се изгуби азота, тя става взривна. Азотътъ е, който урегулирва силитѣ на мисълта, на живота. Това не е споредъ сегашната химия, но споредъ старитѣ алхимици, които считатъ азота за единъ отъ най-старитѣ елементи, отъ най-уравновѣсенитѣ затова въ него нѣма тѣзи прѣходни състояния, както въ другитѣ елементи. Той е много консервативенъ. Въ него нѣщата ставатъ систематично, плавно, той ресулира всички други елементи. Казахме, че тази сила, която се съдържа въ азота, е свързана съ нервната система и съ мозъка. Ето защо, щомъ почне да се намалява или да се губи азота, въ ума на хората се заражда едно безпокой-

ствие. Това, че нѣкои хора полудѣватъ, или получаватъ апоплексически удари, се дължи на липсата на азотъ, липса на неговитѣ сили въ мозъчното вещество, вслѣдствие на което се изгубва равновѣсието на организма. Щомъ се изгуби равновѣсието, кръвообращението вече не става правилно въ мозъка, явява се приливъ на повече кръвъ въ главата, която кръвъ като не може да се отегли назадъ, блокирва извѣстни центрове на мозъка, предизвиква ударъ и тия блокирани органи се парализирватъ.

Та първото важно нѣщо за насъ: ще знаете, че силата на вашия животъ зависи отъ състоянието на вашия мозъкъ. Не е важно, какво е състоянието на външния свѣтъ, важно е състоянието на вашия мозъкъ — отъ него зависи вашето бѣдаще. Вие ще ми възразите: не, отъ моя духъ зависи моя животъ. Добрѣ, но твоятъ духъ може да се прояви само чрѣзъ твоитѣ здрави рѣцѣ и крака. Ако се отрѣжатъ рѣцѣтъ и краката ти, какво ще остане? Първиятъ органъ, чрѣзъ който може да се прояви човѣшкиятъ духъ, това е мозъкътъ. Слѣдователно, вие ще пазите този единственъ органъ, чрезъ който може да се проявявате, нѣма да излизате отъ него, нѣма да го залагате на никѣдѣ, нѣма да разрушавате туй красивото въ мозъка си. Запри.

мърз, имате едно гнѣвно състояние: Казвате: какво отъ това, че съмъ гневѣнъ? Да, но задъ ушитѣ въ васъ става силно прииждане на кръвъ, вие се силно зачервявате. Щомъ придойде толкова много кръвъ въ мозъка, събуждатъ се извѣстни разрушителни сили и тогава виждаме много хора въ такова гнѣвно състояние чупятъ прозорци, блъскатъ врати и като изразходватъ тази енергия, казватъ: азъ съмъ малко нервенъ, малко съмъ възбуденъ. Не, ти си допусналъ да се прояви въ тебе единъ разрушителенъ центъръ. Така е и въ врѣме на война. Като се възбуди единъ разрушителенъ центъръ, става търкане между въглероднитѣ частици и тѣ се запалватъ. Така се образува въ организма това неестествено горене. Затуй, когато човѣкъ се разгнѣви, усѣща нѣкакъвъ огънь на сърцето си. Не мислете, че съ тѣзи разгнѣвявания, викания вие ще оправите живота. Вие имате единъ слуга, когото биете, карате му се, заплашвате го, но единъ день и той ще стане уменъ като васъ и ще ви набие. Бащата може да бие дѣтето си и то да плаче, но единъ день то ще стане голѣмъ момъкъ и нѣма да плаче вече. Азъ виждамъ: нѣкое малко дѣте порастнало, станало момъкъ на 25 години, хване баща си, поразтърси го малко и му казва: татко, я седни тукъ! Бащата сѣда. Синътъ му казва: „Свѣтътъ

не се управлява съ сила, но съ умъ. Азъ не съмъ говедо да ме биешъ. Кажй ми съ думи, ще те разбера, а не да ме налагашъ съ тояга. Ще ме извишишъ, но ти трѣбва да измѣнишъ правилата, законитѣ на своята държава, на своята камара. Ти ще прѣкарашъ малко по-миролюбиви закони“. Синътъ си извоюва правата, а мжжътъ казва на жена си: „Бабо, нашиятъ синъ не се покорява, както по-рано. Нѣма да бжде по-старому вече. Днесъ ме хвана, разгърсиме малко“. Разтърсили го! Писанието казва: „Когото Богъ обича, наказва го“. Наказанието има смисълъ. Богъ наказва само разумнитѣ хора, безумнитѣ никога не наказва. Безумнитѣ хора ги тѣпчатъ само—нищо повече. Може да се наказва само умниятъ човѣкъ.

Казвамъ: въ тия състояния вие трѣбва да опрѣдѣлите, какъвъ темпераментъ сте, какви вещества прѣобладаватъ у васъ. Ако прѣобладава въглерода, вие ще имате ламтежъ къмъ материалния свѣтъ, вие ще имате чрѣзмѣрни желания и много материя натрупана, но трѣбва да знаете, че това е едно неестествено състояние. Ако не се пазите, нѣма да се мине дълго врѣме и знаете ли какво ще стане съ васъ? — Благоутробието ви ще изкочи, гърдитѣ ви ще изпжкнатъ, навсѣкждѣ ще имате натрупване, отлагане на материя, и ще бждете като нѣкое прасе. Всички

ще мислят за васъ, че сте много разположени, но това не е нищо друго освѣнъ натрупване на излишни материали. Но виждашъ, дойде слѣдъ врѣме нѣкоя болестъ, смъкнала този човѣкъ. Пълнитѣ хора изобщо не могатъ да издържатъ. Слабитѣ хора издържатъ повече. Пълнитѣ хора не могатъ да издържатъ и въ духовно отношение, защото духовниятъ животъ, въ който сте влѣзли, изисква единъ уравниленъ организъмъ, съ единъ мозъкъ отъ най-финна, еластична, пѣргава материя, издържливъ на всички напори въ живота; същеврѣменно се изисква една отлична дихателна система, единъ стомахъ, който да функционира правилно, да приема малко храна, която да обработва и да използва правилно. И най-послѣ, коститѣ и мускулитѣ му да бждатъ така подвижни, че да свършватъ всѣка работа съ най-малко разноски.

Ние съврѣменнитѣ хора, които не разбираме този законъ, работимъ много. Нѣкой казва: азъ днесъ работихъ 12 часа. Да се работи 12 часа, това е заблуждение! Тази работа за 12 часа въ същностъ е работа само за 3 часа. Но като работишъ при неразположение на духа, разбира се, че ще работишъ много. Онзи кроячъ шие нѣщо, развалилъ го. Шие разпаря, шие—разпаря, и най-послѣ казва: тѣзи дре-

хи работилъ цѣли три дни, скжпо ми струватъ тия три дни. Да, при неразположение на духа работитѣ се усложняватъ. Това е при писане поезия, и при свирене, при всички работи изобщо — не се успѣва. Ние сега сме направили живота си нехармониченъ, вслѣдствие на тази дисхармония, която съществува вътрѣ въ насъ. Дойде нѣкой, казва: азъ съмъ хладнокрѣвенъ човѣкъ. Какво подразбира той подъ хладнокрѣвие? Хладнокрѣвниятъ човѣкъ е синонимъ на разумния човѣкъ. Въ какъвъ смисълъ? — Разумниятъ човѣкъ не може да се изненада отъ нищо. Той е прѣдвидливъ въ всички случаи. Разумниятъ човѣкъ, ако е земледѣлецъ, нѣма да остави житото си неотжпкано, неожжено.

Сега ще направя едно малко сравнение, да видите, какъ разнитѣ хора правятъ погрѣшки. Нѣкой запитва: ами не трѣбва ли да имаме едно малко удоволствие въ живота си? Азъ обяснявамъ това нѣщо по слѣдния начинъ. Прѣдставете си двама слуги, които живѣятъ при единъ много добъръ господарь, който има пълно довѣрие въ тѣхъ. Тѣ се много обичатъ. Праща ги господарьтъ имъ на нивата да оратъ, но цѣлиятъ день тѣ си говорятъ за любовь и не оратъ, нивата остава неразорана. Връщатъ се дома си, господарьтъ ги пита: „Изорахте ли нивата?“

— Изорахме я. Господарът не провѣрява, върва ги. На другия день той ги праща да посѣятъ нивата. Отиватъ тѣ, но цѣлиятъ день пакъ си говорятъ за любовь. Връщатъ се. „Посѣхте ли нивата?“ — Посѣхме я. Нищо не сж посѣли, цѣль день се разговаряли. Послѣ ги праща да я оплѣвятъ, слѣдъ врѣме да я пожънатъ, но тѣ си приказвали пакъ за любовь, нищо не работили. „Ожънахте ли житото?“ — Ожънахме го. Не, нищо не сж направили тѣ. Най-послѣ нѣкои казватъ: насъ не ни трѣбватъ тия работи, ние и безъ хлѣбъ можемъ. Добрѣ, дайте ми примѣръ, дѣто нѣкои духовни хора могатъ да живѣятъ 80 дни безъ хлѣбъ. Вие казвате: Христосъ е прѣкаралъ 40 дни постъ. Оставете Христа, покажете ми нѣкои духовни хора, които да сж гладували толкова врѣме и да не отслабнатъ, да останатъ пакъ така здрави, съ червени лица, каквито сж били по-рано. Значи Богъ е създалъ човѣка така, че трѣбва да яде, защото яденето има смисълъ. Яденето е любовь. Когато човѣкъ яде, безъ да разбира смисъла на яденето, той върши прѣстѣпление. Нѣкой казватъ: трѣбва да се яде много. Колко трѣбва да яде? Единъ чувалъ ли? Единъ слонъ изяжда петъ крини оризъ. Смѣтали ли сте, какво е отношението по тежина между слона и човѣка? Кажете ми тогава, какво е отношението

между храната на слона и на човѣка, като имате прѣдъ видъ тѣхната тежестъ? Нѣкой подържатъ, че ние трѣбва да ядемъ много. Хубаво, колко хиляди мухи могатъ да се нахранятъ съ единъ човѣшки обѣдъ? аз мисля, че съ този обѣдъ ще се нахранятъ повече отъ 200,000 мухи и пакъ ще остане нѣщо отъ яденето. Питамъ тогава: коя е нормата, която опрѣдѣля, кой колко трѣбва да яде? Ако се събератъ слона, човѣка, мухата и пчелата, по колко трѣбва да яде всѣки отъ тѣхъ? Опрѣдѣлено е, колко трѣбва да яде единъ чевѣкъ. Сегашнитѣ учени хора сж опрѣдѣлили, каква храна и по колко храна трѣбва да се яде отъ тази или отъ онази, за да се навакса еди-коя си изгубена енергия. Ако туй е вѣрно, добрѣ е тогава. Питамъ: онѣзи млѣкопитающи, които пасатъ само трѣва, и онѣзи животни, които живѣятъ на съверъ и се хранятъ пакъ камо съ трѣва, дѣ намиратъ различнитѣ елементи, необходими за организма си? Значи, въ трѣвата се намиратъ всички необходими елементи за подържане на организма. Ако ние знаехме какъ да употрѣбяваме храната, нѣмаше да ни трѣбва абсолютно никаква друга храна, освѣнъ житото. Да знаешъ какъ да се хранишъ съ жито, трѣбва да знаешъ, какъ да измѣняшъ своитѣ състояния. Като се хранишъ всѣки день съ жито, нѣма

да имашъ едно и сѣщо състояние. Като промѣняшъ своето състояние, ти ще привличашъ всички онѣзи елементи, които се съдържатъ въ житото. Да допуснемъ, че искашъ да извлѣчешъ елементи за умаси. Какво ще направишъ? — Ще впрегнешъ азотнитѣ вещества на работа, като мислишъ постоянно за духовния свѣтъ, за Бога на Любовта Само така ще извлѣчешъ тия необходими за тебъ елементи отъ житото, които слънцето е вложило въ него. Ако искашъ да извлѣчешъ енергия за чувствата си, за сърцето си, ще впрегнешъ кислорода на работа. Защо? Защото въ дробоветѣ, при процеса на дишането се образува това приятно горене. Не се тревожете, но впрегнете на работа въ себе си тѣзи благородни чувства, които могатъ да ви повдигнатъ. Ще мислите, че всичко въ свѣта е хармония, че всичко, което става е хармонично. И въ болести, и въ страдания, и въ смъртъ, и въ землетресения — въ всичко ще виждате Божията Любовь. Като разглеждате нѣщата така, не може да не извлѣчете отъ житото всички онѣзи елементи, необходими за вашитѣ чувства. Онзи човѣкъ, който разсъждава, защо Господъ създаде свѣта така, а не иначе, той е аномаленъ — нищо повече. Слѣдователно, ние нѣма да изучаваме свѣта въ неговата а н о р м а л н о с т ъ,

а щ е г о и з у ч а в а м е в ъ н е г о в о т о е с т е с т в е н о и Б о ж е с т в е н о с ѳ с т о я н и е . А н о р м а л н о т о с ѳ с т о я н и е е л а к о м и я т а н а ч о в ѳ ш к и я ж и в о т ѳ . Н и е с е с т р е м и м ѳ к ѳ м ѳ п о в е ч е ж и в о т ѳ , а с ѳ щ е в р ѳ м е н н о и з г у б в а м е и т о з и , к о й т о и м а м е . О н з и , к о й т о и з и с к в а м н о г о ж и в о т ѳ , и з г у б в а и м а л к и я с и ж и в о т ѳ . А з ѳ с ѳ м ѳ н а б л ю д а в а л ѳ т и я н ѳ щ а , с л ѳ д и л ѳ с ѳ м ѳ и т ѳ х н а т а с т а т и с т и к а . К о л к о с л у ч а и с ѳ м ѳ н а б л ю д а в а л ѳ в ѳ ж и в о т а ! Е д и н ѳ г о с п о д и н ѳ о т ѳ Ш у м е н ѳ к а з в а ш е : а з ѳ щ е ж и в ѳ я 200 г о д и н и . Н о т о з и ч о в ѳ к ѳ у м р ѳ с л ѳ д ѳ д в ѳ г о д и н и . Ж и в о т ѳ т ѳ н е с е д и в ѳ л а к о м и я т а . З а д а з а п а з и ш ѳ ж и в о т а с и , т р ѳ б в а д а с и б л а г о д а р е н ѳ n a м а л к и я ж и в о т ѳ , к о й т о и м а ш ѳ . Ж и в о т ѳ т ѳ с е d i в ѳ п ѳ р в и ч н и я ж и в о т ѳ n a к л ѳ т к и т ѳ . К л ѳ т к и т ѳ v ѳ ч о в ѳ ш к и я o p g a n и з ѳ м ѳ n e y м и р а т ѳ . Т о й y м и р а , а т ѳ c и o т и в а т ѳ n a c в о е т о м ѳ с т о . К о г а т o ч o в ѳ к ѳ y м р е , k л ѳ т k и t ѳ o т ѳ n e г o в o т o т ѳ л o з a п o ч в а т ѳ d a ж и в ѳ я т ѳ c в o я п ѳ р в и ч е н ѳ ж и в o т ѳ . C ѳ щ o т o e и c ѳ n a ш и т ѳ ч y в c т в a . И т e o c o ф и т ѳ п p o к a p в a т ѳ e д н a п o д o б н a т e o p и я , ч e ч o в ѳ k ѳ т ѳ m o ж e d a y м p e , т . e . n e г o в o т o c ѳ х в a щ a н e z a n ѳ щ a т a , н o n e г o в и т ѳ ч y в c т в a п o c т o я н н o п p o д ѳ л ж a в a т ѳ ж и в o т a c и . z a щ o t o ч y в c т в a т a n a ч o в ѳ k a c ѳ c т a в л я в a т ѳ n e г o в и я ж и в o т ѳ . Д o k a t o ч o в ѳ k ѳ k o н т p o л и p a в c и ч k и c в o и k л ѳ т k и , т o й ж и в ѳ e , н o k o г a t o z a г y б и т o з и k o н т p o л ѳ , v ѳ n e г o c e z a п o ч в a o б p a т e н ѳ п p o ц e c ѳ .

Та когато казваме, че трѣбва да живѣемъ единъ чистъ и святъ животъ, подразбираме онзи правилень животъ, онѣзи правилни мисли. Ако искате да живѣете въ духовния свѣтъ, темпераментитѣ си и тамъ ще носите. Не мислете, че тамъ нѣма темпераменти, че тамъ нѣма особени състояния, та ще може да се освободите отъ тѣхъ. Въ духовния свѣтъ ще има още по-финни състояния на човѣшкия духъ. Изобщо, много окултисти твърдятъ, че въ духовния свѣтъ има еднообразие. Не, тѣ не сж ходили въ духовния свѣтъ да видятъ че тамъ има разнообразие хиляди пѣти по голѣмо отъ това на земята. Ако единъ човѣкъ отъ този свѣтъ отиде въ онзи, той нѣма да види разнообразието, а — еднообразието. Какъ си прѣдставлявате духовния свѣтъ? Азъ съмъ говорилъ съ много стари българи, питалъ съмъ ги, какъ си го прѣдставляватъ. Тѣ си го прѣдставляватъ, като свѣтъ на абсолютно мълчание, дѣто всички хора седятъ и мълчатъ, и всѣка душа си мисли за себе си, за онова, което е правила въ живота си, което е изпатила. Не е така, това сж анормални схващания на единъ физически животъ, схващания на единъ болезненъ свѣтъ. На сжщото основание много религиозни, духовни хора, до извѣстно врѣме мислятъ, че всички хора сж добри, но щомъ заболѣятъ, мислятъ, че всички хора сж ло-

ши. И едното, и другото състояние не е вѣрно. Добри хора сж само разумнитѣ, а лоши хора сж само безумнитѣ. Това зависи отъ състоянието ти, какъ ще постѣпишъ, Ако азъ увредя интереса на своя ближенъ, азъ ще страдамъ, нѣма да страдатъ другитѣ. Ако дѣсната ми рѣка не може да познае, че има отношение къмъ лѣвата и вземе единъ ножъ и я мушне, нѣма ли и тя да почувствува болката? И лѣвата рѣка ще почувствува болка, и дѣсната рѣка ще почувства болка. Нѣкой казва за нѣкого: азъ ще му направя нѣщо лошо, ще му напакостя. Добрѣ, слѣдъ като го мушнешъ, слѣдъ като му направишъ нѣкаква пакостъ, и ти ще я почувташъ, ще разберешъ, че си свѣрзанъ съ него. Ти ще почувташъ, че не трѣбва да нарутавашъ Божия законъ.

И тѣй, темпераментитѣ сж свѣрзани съ по-важитѣ елементи Азотътъ напимѣръ е регулятора въ живота. Сангвиническитѣ темпераментъ ни доставя онази топлина, която е необходима за растенето на нашия животъ. Витизнитѣ темпераментъ е необходимъ за нарастване на коренитѣ, за тѣхното засилване. а холерическитѣ темпераментъ прѣдставлява онѣзи динамически сили—вѣтъръ, дѣждъ, бури—необходими да разклащатъ растенето, защото ако не се разклащатъ, соковетѣ не могатъ да текатъ правилно отъ

долу нагорѣ. Промѣнитѣ, които ставатъ въ природата, способствуватъ за развитието на растенията, иматъ предъ видъ цѣлото растително царство, Слѣдователно, всички страдания сж необходими за разтрѣсването на вашия организъмъ. Нѣкой пита: защо ми дойде това разтрѣсване? — То е необходимо за разпращане на всички елементи изъ организма ви. И действително, слѣдъ като сте страдали морално, вие се усѣщате обновени. Даже и слѣдъ като сте боледували извѣстно време физически, вие пакъ се усѣщате обновени. И тъй, физическитѣ болести и моралнитѣ страдания въ човѣка, това сж все упражнения на холерическия темпераментъ въ живота ви. Нѣкой пѣтъ когато трѣбва да отслабнете, когато вашето благоутробие трѣбва да спадне, това показва, че водата въ вашия организъмъ трѣбва да отиде отъ едно мѣсто на друго, тази енергия да се трансформира. Слѣдователно, никакъвъ излишекъ отъ енергия не трябва да има въ вашия организъмъ, трѣбва да има точно толкова енергия, колкото е потрѣбно. Излишната енергия трѣбва да се върне въ природата.

Изобщо, природата не търпи абсолютно никакъвъ излишекъ въ организмитѣ. И всички страдания на съврѣменнитѣ хора се дължатъ все на тия излишци, все на неразбирането на живота. Вие казвате:

ами нали трѣбва да се погрижимъ за себе си! — Трѣбва, но какъ? Какъ се грижатъ пчелитѣ за себе си? Пчелитѣ слѣдъ като влѣзатъ въ единъ кошерь, започватъ да си приготвяватъ медъ толкова, колкото имъ трѣбва за прѣзъ зимата. На 50,000 пчели, на примѣръ, колко медъ имъ трѣбва? — Най-много 30 килограма. Толкова си приготвятъ тѣ, и на пролѣтъ, когато цвѣтата цвѣтятъ, тѣ отново си събиратъ медъ. Добрѣ, ако това е вѣрно за пчелитѣ, то и ние, като въ единъ кошерь, колко медъ, колко бюджетъ ни трѣбва за прѣзъ годината? И пчелитѣ знаятъ този законъ. Ако вие турите въ единъ кошерь много рамки, тѣ ще напълнятъ само толкова, колкото годината позволява. Същото е и за човѣка. Всѣки човѣкъ трѣбва да събере не толкова, колкото иска, но колкото позволява годината. Слѣдователно, ако ти искашъ нѣщо повече, трѣбва да видимъ, колко позволява твоятъ бюджетъ, колко ти е опрѣдѣлилъ той. Нѣкой има 500 лв., другъ 1000 лв., трети 2000 лв., толкова е тѣхниятъ бюджетъ, а други иматъ 10,000 лв., 20,000 лв., 500 000 лв., но и първитѣ не живѣятъ ли? — Живѣятъ. Но българитѣ казватъ, че сиромашътъ живѣлъ кучешки животъ. Добрѣ, ами ако богатиятъ краде и живѣе съ краджи, този животъ не е ли кучешки? Казватъ: сиромашътъ се

мъчи. Да, ако сиромашът се мъчи, лошо е, но ако сиромашът живѣе по Бога, животътъ му е блаженъ. Ако пъкъ богатиятъ, при своето богатство, не живѣе по Бога, тогава и той се мъчи. И неговиятъ животъ е неестественъ. Слѣдователно, ние трѣбва да се стремимъ къмъ онзи вжтрѣшенъ, Божественъ животъ, да знаемъ нормата на нѣщата. Въ насъ има една опредѣлена норма, която регулира отношенията въ живота. Азъ съмъ правилъ различни опити, които сж ме убѣдили въ това. Отивамъ при нѣкой търговецъ да си купя нѣкакъвъ платъ. Питамъ го: колко струва този платъ? — Толкова. Дамъ му колкото иска и не правя никакъвъ въпросъ повече. Отивамъ при втори търговецъ, купувамъ и отъ него платъ, като му плащамъ два пѣти повече отколкото струва плата. Азъ съмъ провѣрилъ, зная колко е истинската стойность на плата и ако струва 200 лв. давамъ на търговеца 400 лв. Той казва: господине, много ми давате, платътъ не струва толкова. Взима точно колкото струва платътъ, и ми връща останалитѣ пари. Вие казвате: ама този човѣкъ може да ви излъже. Не, всички хора не лъжатъ. Щомъ влѣза въ единъ дюкянъ и искамъ да изхитря търговеца и почвамъ да се пазарявамъ съ него, той схваща мисълта ми и казва: чакай, и азъ ще те излъжа! Ти трѣбва да влѣзешъ

въ такъвъ дюкянъ, дѣто търговецътъ има темпераментъ съответствуващъ на твоя. Ще кажете: какъ ще позная въ кой дюкянъ да влѣза? Като вървишъ, нѣщо вжтрѣ въ тебе ще ти каже: влѣзь въ този дюкѣнъ! Като влѣзешъ въ този дюкянъ, ще усѣтишъ едно прѣятно разположение. Влѣзь въ този дюкянъ, който ти се посочва, глава нѣма да те боли! Излѣзешъ ли да си купувашъ платъ, но нѣмашъ вжтрѣшно разположение, вслушай се въ себе си, ще чуешъ, че нѣщо вжтрѣ въ тебе ти казва: върви си въ кѣщи, не купувай нищо сега! Искашъ да си купишъ яйца, нѣщо ти казва: тѣзи яйца не сж за тебе, не ти трѣбватъ сега. Чуешъ ли този гласъ, върни се. Другъ день имашъ разположение, купи тия яйца, за тебе сж. Всѣки день ти ще опитвашъ този Божественъ законъ. Ако хората го спазваха, добръ щѣше да имъ бжде. За всѣки день има опрѣдѣлено меню, кой какво ще яде. Днесъ е опрѣдѣлено за тебе картофи, утрѣ баница, послѣ месо, слѣдъ това варено жито, яйца или какво и да е друго. А сега, ние сами си нареждаме менюто. Ти станешъ сутринята и казвашъ на жена си: жена, ето какво ще наготвишъ днесъ — и започвашъ да изреждашъ. Не, ти ще кажешъ на жена си: каквото меню ми е опрѣделено за днесъ отгорѣ, това ще сготвишъ. Тогава жената

ще се помоли на Господа, ще каже: Господи, кажи ми какво меню си опрѣдѣлилъ за днесъ! Това е новата философия на живота. Дойдемъ ли до това положение, ние ще имаме общение съ много поучени сжщества отъ насъ, които сж прѣживѣли нашитѣ сжстєяния и сж дошли до едно по-високо разбиране на живота. Тѣ разбиратъ безсмъртието и ще ни въведатъ въ единъ правъ пѣтъ. Сегашнитѣ хора желаятъ това нѣщо, но като не разбиратъ езика на тия сжщества, правятъ грѣшки, правятъ криви прѣводи и вслѣдствие на това страдатъ. За това трѣбва нѣщата да се провѣрѣватъ. Ти четешъ едно съчинение, ще провѣришъ въ себе си, до колко сж истинни тия положения, които се прокарватъ въ него. Ти имашъ възможность да провѣришъ това нѣщо интуитивно. Интуицията провѣрѣва нѣщата моментално, а умътъ действува въ врѣме и пространство.

Та азъ се спирамъ върху този въпросъ именно, защото нѣкой казватъ, че това или е вѣрно, или не е вѣрно, Не, азъ казвамъ, че свѣтътъ, въ който живѣемъ е разуменъ, той не е двусмисленъ свѣтъ, нѣщата въ него сж точно опрѣдѣлени. Какво нѣщо е духовниятъ свѣтъ, по какво се различава отъ физическия, какви сжщества има въ него, азъ ще ви кажа. Въ духовния свѣтъ има фонографи, заведени

да свирятъ и тъкмо минавашъ покрай нѣкой фонографъ, чувашъ да ти пѣе: „Парице, парице, всесилна царице!“... Ти мислишъ, че нѣкой поетъ пѣе. Вървишъ по-нататкъ, виждашъ, че едно сѣщество се разхожда, замислено въ себе си и ти казвашъ: видѣхъ едно духовно сѣщество. Не, това не е никакво духовно сѣщество, това е само една мисль форма въ духовния свѣтъ. Ти прочетешъ нѣкъдѣ една мисль и си казвашъ: тъй казва този ангелъ. Не, това не е никакъвъ ангелъ, това е само обявлението на нѣкоя мисль. Най-послѣ ти ще влѣзешъ още по-навжтрѣ въ духовния свѣтъ и дѣйствиелно ще видишъ нѣкое разумно сѣщество, което ако запиташъ, какъ трѣбва да се живѣе, нѣма да ти отговори двусмислено, но ще ти отговори прѣмо на въпроса, и като се върнешъ отъ този свѣтъ въ физическия, ще видишъ, че всичко, което ти е казало това сѣщество излиза точно така, безъ никакво изключение. Ако ти си се прѣнесълъ и останалъ за по-дълго врѣме въ духовния свѣтъ, това сѣщество ще ти ти каже: „Ти трѣбва да се върнешъ вече въ твоя свѣтъ, защото около тѣлото ти сѣ събрани много хора, и ако не се върнешъ, ще те погребатъ. Ти ще видишъ при леглото си майка си, баща си, брата си. Ти следъ една година ще постъпишъ въ училище,

ще свършишъ гимназия успѣшно. Послѣ ще постъпишъ въ университетъ, и него ще свършишъ успѣшно и най-послѣ ще станешъ писателъ“. Туй сѣщество опрѣдѣля цѣлата програма на живота ти. Ако вкичко това се сбъдне, питамъ: има ли въ какво да се съмнѣвашъ? Но ако туй сѣщество ти каже много работи и нищо отъ тѣхъ не се сбъдне, или се сбъдне само $\frac{1}{100}$ отъ всичко, ще трѣбва да се пазите. Мнозина отъ васъ иматъ такива шепнения и казватъ: Духътъ ми говори отъ в ж т р ъ? Че кому не говорятъ отвѣтрѣ? Всѣки а п а ш ъ може да ти каже: иди открадни това нѣщо! Нѣкой казва: Учителътъ ми каза да напиша това. Че и нѣкой писателъ може да каже: Духътъ ми каза да напиша тази работа. Много духове може да ви говорятъ, но кой е истинскиятъ Духъ, това е въпросътъ.

Вие излагате името Божие на позоръ. Не излагайте името Божие, не излагайте Духа! Онзи, който говори съ духовния свѣтъ, трѣбва да познава поне едно интелигентно сѣщество, трѣбва да чува гласа му, да познава лицето му. То ще се яви материализирано прѣдъ тебе и ясно ще ти говори, а не двусмислено. Нѣкой те пита: ама ти видѣ ли Го? — Не, гласътъ му чухъ. Че кой не Го чува? Вечерно врѣме спишъ и нѣкой те вика: Иване, Иване! Станешъ, никого не виждашъ, никого не чувашъ. И

българинътъ казва: не се обаждай на такъвъ гласъ. Това сж хора отъ улицата, които те викатъ.

Та казвамъ: като ученици на окултната школа не трѣбва да бждете лековѣрни хора, не казвамъ безвѣрници, но искамъ да бждете любители на великата Божия Истина и да не допускате въ сърцата си никаква измама. Нѣкой пѣтъ една измама може да влѣзе несъзнателно — нищо отъ това, но гледайте съзнателно да не допускате никаква измама, никаква лъжа. Прѣзъ васъ може да прѣмине нѣкоя невѣрна мисль, но докато не я провѣритѣ веднѣжъ, дваждъ, не ѝ давайте ходъ! Ами че ако азъ ви дамъ двѣ съврѣмenni бомби и ви кажа: занесете тия бомби въ еди-кои си къщи и ги запалете, ще видите, каква хубава миризма иматъ тѣ, трѣбва ли да изпълните тази моя заповѣдъ безогледно? Влѣзете въ къщата на Драганъ Стояновъ, поставите нѣкъдѣ тази бомба, запалите я и си излѣзете. Отидете на друго мѣсто, поставите втората бомба нѣкъдѣ, запалите я и си излѣзете — изпълните заповѣдта. Да, но слѣдъ 20 минути тѣзи бомби експлодирватъ. Питамъ: какъ ще се оправдаете? Ще кажете: такава била волята Божия. Не е била такава волята Божия. Такава е нашата неразумна воля. Волята Божия е да мислимъ разумно, да чувствуваме разумно и да дѣйствуваме разумно.

Първото нѣщо: ще се пазите отъ заблуждения! Искамъ всички да бждете самостоятелни, но да не казвате, че и сами можете да направите всичко. Дѣйствайте сами но същеврѣменно ще употребявате вашия умъ, вашето сърце и вашата воля. Чрѣзъ тѣхъ ще урегулирате вашия темпераментъ, вашия стомахъ, вашата нервна система, вашето кръвообръщение, вашата костна система, за да бждете единъ здравъ човѣкъ, способенъ за животъ, а не човѣкъ истерикъ, който да се заблуждава отъ всичко мимо-лѣтно минало край него. Ако ви дойде нѣкоя болестъ, нѣма да се плашите отъ нея. Защо нѣкои пострадватъ? Защото не изпълняватъ. На мнозина отъ васъ съмъ давалъ извѣстни съвѣти, какъ да се лѣкуватъ, казвамъ имъ: тѣй и тѣй ще постѣпите. Тѣ, слѣдъ като взематъ моитѣ съвѣти, отиватъ още при десетина души да се съвѣтватъ, какъ да постѣпятъ. Положението имъ се влоши и като дойдатъ до умира-не, викатъ ме, молятъ се; Учителю, спаси ме, азъ и дома ми ще повѣрваме. Не, това е единъ изпитъ за тебе, ти самъ ще опитаешъ силата си. Между тебе и Бога нѣма да викашъ никого. Кажи си: между Бога и се-бе си не пущамъ никого! Ако е да умра, никого нѣма да викамъ, къмъ никакъвъ лѣкаръ нѣма да се обръщамъ. Щомъ е да умра, и безъ лѣкаръ ще умра.

Ако Господъ ми каже да умра, ще умра, нищо повече. Ако Господъ ми каже да повикамъ еди-кой си лѣкарь, то е другъ въпросъ. Но ако не ми каже, никакъвъ лѣкарь не ми е нуженъ. Нѣкои, едва се разболѣятъ, казватъ: викайте еди-кой си лѣкарь, еди-кой си свещеникъ, еди-кой си пророкъ. Това може да е единъ изпитъ за тебе, затова ти ще се поставишъ така, че между тебе и Бога ще се образува една непоколебима връзка и ще кажешъ: Господи нека Твоята воля да действува върху мене, азъ ще изпълня волята Ти! Казвамъ: мнозина отъ васъ боледувате, защото сте страхливи. Най-малката болестъ треска, хрема или каква и да е друга, ви плаши. Знайте, обаче, че ако се натрупа у васъ повече вжглеродъ, напримѣръ, отколкото отъ другитѣ елементи, у васъ ще се яви единъ видъ болестъ. Ако се натрупа повече азотъ, ще се яви другъ видъ болестъ. Отъ натрупването на извѣстни вредни вещества въ човѣшкия организъмъ се раждатъ хиляди болести. Слѣдователно, никакъвъ излишъкъ не трѣбва да остава въ вашия организъмъ. Всичко онова, което употребявате, вие трѣбва да го провѣрявате. Избѣгвайте всѣкакви недоразумѣния, всѣкаква дисхармония между васъ! Защо? Защото ако кжщата на сжсѣда ми се запали, и моята ще се запали, близо е. Вие сте двама

души, живѣте заедно, имате еднакви темпераменти, и щомъ се натрупатъ въглеродни вещества въ единия и той почне да боледува, нѣма да се мине дълго врѣме, и другиятъ ще започне да боледува. Еднообразнитѣ вещества носятъ еднакви резултати. Тия неестествени състояния носятъ всички нещастия въ живота.

Вие, като ученици ще проверявате всичко. Вие искате да прогресирате, но какъ ще прогресирате съ тия, знания, които имате? Вие трѣбва да направите крачка напредъ. Азъ забѣлѣзвамъ въ васъ единъ критически духъ. За да критикувате когото и да е, трѣбва да знаете подбудителнитѣ причини въ свѣта. Не критикувайте, но проучвайте всичко, а отъ чуждитѣ грѣшки се поучавайте. Азъ искамъ всички да учите. Само така ще се създадѣтъ правилни, хармонични отношения помежду ви. Знаете ли какво учене се изисква отъ васъ? — Да се запалите отъ желание да учите. Въ васъ трѣбва да се роди дълбоко желание да учите, другояче вие ще остарѣете прѣждеврѣменно, и животътъ ви ще се обезсмисли. Такъвъ човѣкъ, като премине 40 — 50 годишна възраст, ще каже: азъ остарѣхъ вече, животътъ нѣма смисълъ за мене. Не, за човѣка, за ученика, който учи, нѣма старостъ. Старостта, това е една привилегия за чо-

вѣка, да използва своето знание; младостта е друга привилегия за човѣка, да използва силата, която Богъ е вложилъ въ него. Защото сегашниятъ старъ човѣкъ, слѣдъ като се новороди, може да бжде младъ, и сегашниятъ младъ, като живѣе дълго врѣме и придобие знания, може да бжде старъ. Това сж само смѣни на състояния.

Та онѣзи отъ васъ, които ме разбирате, ако искате да бждете здрави, използвайте това, което ви казвамъ: Външнитѣ хора започватъ да ни сядятъ, казватъ: тѣзи хора взеха да боледуватъ много. Да, и между васъ ще има заболявания, но единъ на хилядата. Такъвъ е процентътъ въ окултната школа. Щомъ има двама, трима, петима, десетъ, сто души на хилядата, това е единъ неестественъ процесъ. И тогава, ако заболявашъ, ще се запитаешъ: единъ отъ хилядата ли съмъ азъ? Ако си единъ отъ хилядата, това е благословение, но ако не си единия, а отъ мнозината, не пише добро нито за хилядата, нито за тебе, който боледуваешъ.

И тъй, у всинца ви трѣбва да се зароди желанието да бждете здрави, а когато боледувате, това е по Божествения законъ, само за обмѣна. Трѣбва да туримъ въ себе си мисълта, всички да бждемъ здрави по умъ, по сърце, по воля и по тѣло. И ко-

гато нѣкои ме питатъ, трѣбва ли да викаме лѣкари, казвамъ: този въпросъ е рѣшенъ вече. Ако вървите по законитѣ на старата култура, викайте лѣкари, но ако вървите по законитѣ на окултната школа, не викайте лѣкари. Лѣкаритѣ сж изпратени да лѣкуватъ свѣта, а за единъ окултенъ ученикъ болестъта не е нѣщо случайно, тя има свое прѣдназначение. Казвамъ: за себе си, за своята душа всѣки ще търси своя вжтрѣшенъ лѣкаръ. За всички има единъ вжтрѣшенъ лѣкаръ. Той е лѣкаръ надъ всички лѣкари. Като намѣрите този главенъ лѣкаръ, него ще питате, кой асистентъ да викате. Тѣй трѣбва да гледате вие като окултни ученици! Тѣй трѣбва да гледа на въпроса и всѣки лѣкаръ окултистъ! Когато повикатъ единъ окултенъ лѣкаръ при нѣкой боленъ, той трѣбва да се обърне къмъ Бога и да Го запита: Господи, да отида ли при този боленъ? Има много съвѣстни лѣкари, които, като ги повикатъ при нѣкои болни казватъ: азъ не съмъ разположенъ, нека дойде другъ лѣкаръ. Какъ се повдига авторитетътъ на единъ лѣкаръ? Когато на 100 души болни лѣкарътъ излѣкува 99, а само единъ не може, авторитетътъ му се повдига, но ако на 100 души измори 99, а единъ излѣкува, авторитетътъ му се губи. Ако този лѣкаръ иска да възстанови авторитета си, трѣбва да

излъкува на 100-тъ най-малко 70 - 80 души. Ако той спазва законитъ на темпераментитъ, ще има отлични резултати. Сегашнитъ болести, обаче, се дължатъ и на други причини, за които нѣкой пжъ ще се спра да ви поговоря.

Сега, туй прѣсѣване между васъ е необходимо. Азъ ви казвамъ, че не е достатъчно само да ме слушате. Тази година се изисква отъ васъ едно микроскопическо приложение. Вие ме слушате само, но съ това се излагате. Колкото повече ви говоря, толкова отговорността за васъ е по-голѣма. За всичко това, което съмъ ви говорилъ, невидимиятъ свѣтъ изисква поне $\frac{1}{1000}$ частъ отъ него приложение. И ако тази $\frac{1}{1000}$ частъ не се приложи, никакво извинение нѣма. Не искамъ $\frac{1}{1000}$, но искамъ само $\frac{1}{1000}$ частъ приложение. Ако приложите само $\frac{1}{1000}$ частъ отъ всичко, което сте чули, тя ще произведе грамадни резултати. Това е най-малкото. Хване ви, напримеръ, хрема. Зарадвайте се, че е дошла тази хрема, направете единъ малъкъ опитъ съ нея. Въ деня, въ който ви хване хремата, направете едно микроскопическо добро на най-нешастния човѣкъ когото намѣрите и ще видите, какво ще стане съ хремата. Хване ви главоболие, коремоболие, гърдоболие или каква и да е друга болестъ, направете най-микроско-

пическото добро, и болестта ви ще изчезне. Направете този опитъ, да видите, върненъ ли е, или не. Вие като заболѣте, казвате: идете кажете на Учителя да се помоли заради менъ. Знаете ли на какво мязате вие въ този случай? Ще ви приведа единъ примѣръ изъ живота. Въ Америка имало единъ много духовитъ проповѣдникъ, който тъй проповѣдвалъ, че цѣлата публика се кжсала отъ смѣхъ. Той разправялъ единъ случай отъ своя животъ, като проповѣдникъ. Викали го при единъ много богатъ човѣкъ, членъ на църквата, който сериозно заболѣлъ, искалъ да се помоли за него. Проповѣдникътъ отива при болния и му казва: „Не мога да се моля за тебе, ти не си направилъ никакво добро, азъ не мога да колѣнича прѣдъ Господа за тебе, нѣма какво да Му кажа“. Моля ти се, ще умра! „Не, докато не дадешъ нѣщо за Господа, ако не обѣщаешъ поне половината отъ имането си, азъ не мога да се моля за тебе“. Не мога да колѣнича на голата земя. Ще дадешъ нѣщо и то много, за да ми бжде меко, като вълна подъ колѣнѣтъ. Само така ще мога да докажа на Господа, че този човѣкъ даде нѣщо. Иначе, колкото и да се молишъ, ще умрешъ“. Казвамъ: отъ всинца ви се изисква такава вѣра, която и планина да прѣмѣства. И Христосъ не казва да имате вѣра

голѣма като камилски яйца, но казва: „Ако имате вѣра колкото едно синапово зрънце и кажете на тази планина да се прѣмѣсти, ще се прѣмѣсти“. Туй малкото зрънце, това е $\frac{1}{1000}$ часть, която ако приложите, ще имате магическа сила, и планини ще можете да прѣмѣствате. Не трѣбва да бждете лековѣрни но да ходите въ живота си съ непоколебима, разумна вѣра. Тази вечеръ ще ви дамъ едно правило, съ кои хора да дружите, и отъ кои хора да се пазите. Обичайте ония хора, които сж много добри, и ония които сж много лоши. Тѣ сж безопаснитѣ хора. Ония пъкъ, които сж малко добри и малко лоши, тѣ сж опасни хора, защото като се смѣси отъ доброто малко и отъ лошото малко, отъ тѣхъ става една каша, една амалгама. Лошиятъ човѣкъ поне си казва: да знаешъ, азъ съмъ лошъ, пази се отъ мене. Онзи пъкъ, който се вие като змия, мѣси и доброто и лошото, пази се отъ него! Такива лжжци не приемамъ въ къщата си. Такива ученици въ школата не обичамъ да има. Прямото трѣбва да имаме въ отношенията си! Два вида герои има въ свѣта. Ако единъ човѣкъ бжде постояненъ въ Добродѣтелята, постоянно прави добро, но направи ли една погрѣшка, има доблестъта да я изповѣда; това е герой човѣкъ! Другъ човѣкъ, който грѣши много, но кае се, изповѣдва

се прѣдъ Бога и се изправя, и това е герой човѣкъ. Онзи човѣкъ, обаче, който служи и на дявола, и на Бога, той е най-опасенъ човѣкъ. Та казвамъ; ще слушате когато Господъ ви говори. Когато Господъ говори, Той говори едноврѣмено и на ума, и на сърцето, и на волята ви. За всинца ви има опасность да не изпаднете въ едно вътрешно заблуждение.

Казвамъ: всѣки отъ васъ трѣбва да бѣде крѣпкъ, силенъ. Азъ искамъ принципътъ на Любовта да проникне въ васъ, да бждите достойни да носите това учение въ неговата пълнота.

Т. м.

Мого прѣзъ цѣлата седмица.

„Любовта ражда доброто“.

— Доброто носи животъ, свѣтлина и свобода за нашитѣ души.

